

2. Världsmarknadspriset på naturgas har också börjat stiga. (Marknads)värdet på gas i gemenskapen grundar sig på den kostnad som skulle drabba konsumenterna om de skulle använda ett annat bränsle (ersättningsprincipen). Detta förhållande återspeglas i de flesta leveransavtal som ingås mellan den europeiska gasindustrin och producenterna. Gas prissätts därför oftast på grundval av oljeprodukter, vars världsmarknadspriser uttrycks i dollar. Detta betyder att dollarns värde också påverkar det pris som konsumenten till sist betalar för varje kubikmeter. Till följd av detta leder stigande oljepriser även till att gaspriserna stiger. I den formel för beräkning av gaspriset som den europeiska gasindustrin tillämpar beaktas det genomsnittliga oljepriset under de föregående två kvartalen, vilket förklarar fördröjningen på ungefär ett halvår innan gaspriserna justeras (se diagram nr 2 som skickats direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets sekretariat), men vilket även gör att ökningen inte blir lika kraftig som oljeprisökningen. Det bör dock noteras att mot bakgrund av liberaliseringen av gasmarknaden kan gaspriserna — till följd av ökad konkurrens på marknads utbudssida — komma att påverkas av oljepriserna i mindre utsträckning.

Stigande världsmarknadspriser på gas har börjat leda till högre slutanvändarpriser på gas i gemenskapen. I juli och augusti 2000 var konsumentpriserna på gas nästan 11 % högre än ett år tidigare efter det att de stigit stadigt från och med mitten av 1999 (se diagram nr 3 som skickats direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets sekretariat). Denna prisstegring för gas är dock betydligt lägre än prisökningen för olja.

(2001/C 113 E/241)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2974/00

från Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) till kommissionen

(13 september 2000)

Ämne: Kommissionens kriterier för att fördela fiskemöjligheter i Svalbards vatten

I sitt svar av den 20 juli 2000 på min fråga E-2196/00⁽¹⁾ om beviljandet av fiskemöjligheter gällande räkfiske, meddelade kommissionen att de berörda medlemsstaterna hållit ett möte den 30 juni där man kommit fram till en överenskommelse om en fiskeplan för det innevarande året, vilket frågeställaren redan kände till och självfallet tycker är glädjande. Med tanke på det förslag som kommissionen först lade fram för medlemsstaterna — även om det aldrig utmynnade i ett formellt förslag till rådet — och som sedan ändrades av medlemsstaterna, kvarstår emellertid vissa tvivel beträffande de kriterier som kommissionen tillämpar då den fördelar dessa fiskemöjligheter. Därför, och mot bakgrund av att den ovannämnda överenskommelsen endast gäller innevarande år, tillfrågas kommissionen följande:

Vilka kriterier tillämpar kommissionen då den föreslår referensperioder, och vilka kriterier har den använt just i ovanstående fall?

Anser kommissionen fortfarande, som den framfört i ett flertal internationella sammanhang, att verksamheten under ett enda år inte kan användas som historiskt maximivärde?

Kan kommissionen ange hur förslaget för år 2001 kommer att se ut och vilken referensperiod och vilka argument den kommer att grunda sitt förslag på?

⁽¹⁾ EGT C 89 E, 20.3.2001.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 oktober 2000)

Kommissionen har till uppgift att föreslå referensperioder som är anpassade efter omständigheterna i varje enskilt fall och efter den typ av fiske det gäller. Detta gäller också för det räkfiske som fartyg från gemenskapen bedriver i havet utanför Svalbard.

Denna praxis utesluter inte att kommissionen med hänvisning till fångsterna under ett antal år föreslår ett maximivärde för varje medlemsstat. Metoden användes t.ex. då man 1998 fastställde fördelningsnycklar för olika fiskbestånd i Nordsjön.

Kommissionen har ännu inte bestämt om det krävs något förslag för 2001, men diskussioner har i alla fall inletts med de berörda medlemsstaterna. Det är alltså möjligt att man kan nå en uppgörelse utan att gå via lagstiftning.

(2001/C 113 E/242)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2979/00

från Charles Tannock (PPE-DE) till kommissionen

(20 september 2000)

Ämne: Tillgång till information

Kommer de motiverade yttranden som, i enlighet med överenskommelsen mellan kommissionen och parlamentet i juli, skickats av kommissionen till medlemsländerna att vara tillgängliga enbart för parlamentets ledamöter eller kommer de att vara tillgängliga även för allmänheten?

Svar från Romano Prodi på kommissionens vägnar

(31 oktober 2000)

I ramavtalet mellan kommissionen och parlamentet regleras förhållandet mellan de båda institutionerna. Bilaga III gäller hur sekretessbelagd information från kommissionen skall överlämnas till parlamentet och behandlas, inom ramen för utövandet av parlamentets kontrollbefogenheter.

Upplysningar om överträdelseförfaranden utesluts dock uttryckligen från tillämpningen av reglerna i denna bilaga, om kommissionen inte fattat något definitivt beslut om dem när begäran om tillgång till dem lämnas från någon av parlamentets instanser.

Följaktligen får kommissionen inte överlämna motiverade yttranden till parlamentet förrän kommissionen fattat ett definitivt beslut. Detta beror på de allmänna regler som föreskrivs i ramavtalets bilaga III, och som gäller respekten för den enskildes grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till försvar och skydd av privatlivet, bestämmelserna om rättsliga och disciplinära förfaranden, skyddet av affärshemligheter och handelsförbindelser, och skyddet av unionens intressen, i synnerhet sådana intressen som rör den allmänna säkerheten, internationella förbindelser, valutastabilitet och finansiella intressen.

Allmänhetens möjligheter att få tillgång till motiverade yttranden tas inte upp i ramavtalet, eftersom detta avtal endast gäller förhållandet mellan parlamentet och kommissionen.

(2001/C 113 E/243)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2982/00

**från Raffaele Costa (PPE-DE), Antonio Tajani (PPE-DE),
Jas Gawronski (PPE-DE), Gianfranco Fini (UEN), Umberto Bossi (TDI),
Pier Casini (PPE-DE), Rocco Buttiglione (PPE-DE)
och Francesco Turchi (UEN) till rådet**

(25 september 2000)

Ämne: Eurons värdeminskning

De senaste veckornas, för att inte säga timmarnas, nyheter om eurons värde i förhållande till dollarn och andra valutor har orsakat och fortsätter att väcka svår oro i Europaparlamentet.